

בס"ד

שיעור פתיחה ל'מרתון לסיום החומשים'

לע"נ הרב אלקנה ויזל הי"ד

הקדמה למורה

השיעור הוא שיעור פתיחה למסע לסיום, בו אנו מבקשים להעצים את חווית הסיום, מתוך שמחה וחוויה. השיעור מעמיק בערכי השמחה והעמל, ערכים שבאים לידי ביטוי במרתון הסיום. אנו 'אוספים' את העמל הרב שהשקענו השנה, שמחים בדרך שעשינו ובזכות ללמוד תורה. השיעור מחבר את הלימוד למלחמת 'חרבות ברזל' בצורה עדינה, דרך הדמות של אלקנה ז"ל, תוך הדגשת בקשתו כי דווקא בימים אלו נתחזק בשמחה וברעות. אנו גם ממליצים להחליט להקדיש השנה את ה'מסע לסיום' לאור דיון שנשעה עם התלמידים (ר' בהמשך), וכל מורה ינהג על פי הכרותו שת הכיתה ועל פי שיקול דעתו. לשיעור יש גירסת מצגת מצורפת.

חזק ונתחזק!

פתיחה

לפתיחה נקריין את הסרטון שבו אסי צובל (ערוץ מאיר לילדים) מספר על אלקנה:

[סרטון פתיחה לשיעור](#)

הערכים שעולים מהסרטון:

- א. אהבה ונתינה – אהבת עם ישראל, אהבת חיילים, אהבת תלמידים, דאגה לצרכים שלהם.
 - ב. שמחה – כל הזמן מחייך, שמח במה שעושה, משמח אחרים, משמח את הילדים, מדגיש במכתבו האחרון לכולם – לשמוח כל הזמן, גם בשעות הקשות.
 - ג. אפשר לשאול – ממה הוא היה כל כך שמח?
 - ד. הדברים שהוא עשה – הנתינה, הלימוד.
 - ה. ההסתכלות הרחבה על מה שיש לנו – הזכות להיות חלק מדור שבו עם ישראל חזר לארצו, המדינה החזקה שיש לנו, לימוד התורה, האמונה, החברות הגדולה עם אחרים.
- לסיום חלק זה נוכל לשאול: מה משמח אותנו?

הצגת מקרה לדיון

Vs.

נספר לתלמידים על שני אנשים מיוחדים.

ארנון - ארנון הוא אדם כבן שלושים שחשוב לו מאוד ללמוד תורה למרות שקשה לו לשבת וללמוד והוא גם לא כל כך אוהב את הלימוד.

הוא משקיע המון זמן מידי יום, יושב בשיעורים בין מנחה לערבית ומגיע לשיעור יומי מוקדם בבוקר לפני התפילה. הוא לומד תורה ברצינות והספיק ללמוד את כל החומשים וספרי הנביאים ועכשיו הוא לומד משניות. קשה לו מאוד ללמוד, הוא לא כל כך נהנה בלימוד, אבל הוא מתאמץ ומשתדל ולומד כמעט ארבע שעות ביום תורה, אבל בלי חשק גדול...

הסיבה העיקרית ללימודו היא אהבתו את הוריו שהיה חשוב להם שבנם ילמד תורה.

דינה - דינה היא אישה בוגרת ועסוקה. היא לומדת בקלות ומבינה במהירות את כל מה שקראה או שמעה. מבין כל התחביבים והעיסוקים שלה, דינה הכי אוהבת ללמוד תורה. בכל פעם בה היא פותחת חומש או משנה היא ממש שמחה ונהנית, אבל היא לא עושה זאת הרבה. היא לומדת בשמחה עצומה בכל יום כחצי שעה.

הסיבה העיקרית ללימודה היא ההנאה שלה מהלימוד והשמחה שזה גורם לה.

דיון בכיתה:

נשאל את התלמידים: מה לדעתכם עדיף, ללמוד הרבה תורה אבל בלי חשק גדול, או ללמוד מעט, אבל עם המון שמחה ואהבה?

נכתוב את תשובות התלמידים השונים על הלוח. [רצוי להוסיף את שם התלמיד המשתתף]. ניתן לקיים בכיתה הצבעה - מה עדיף? לימוד במשך זמן רב בלי הרבה שמחה ואהבה או לימוד מועט עם המון שמחה ואהבה?

מן הסתם במהלך הדיון בכיתה יעלו דעות לשני הצדדים. זה הגיוני ומתבקש, מאחר ושני הערכים חשובים לנו. גם העמל וההשתדלות בלימוד וגם השמחה ואהבת הלימוד.

במידה ומסקנת הדיון בכיתה תהיה שהשמחה בלימוד עדיפה על הלימוד ללא חשק, נשאל את התלמידים - מדוע כך בחרו רוב ילדי הכיתה? מדוע חשוב ללמוד תורה מתוך שמחה וחשק? במידה ורוב התלמידים העדיפו את היגיעה וההספק על פני האהבה והלימוד, נשאל - מדוע חשוב כל כך ההספק. קרוב לוודאי שהילדים יגידו שחשוב מאוד ללמוד תורה ולדעת אותה.

סיכום דיון:

בסיום הדיון נאמר שהשמחה היא חלק בלתי נפרד מלימוד תורה, ואנו שואפים לשמוח בלימוד, ויש ערך גם ביגיעה, במאמץ ובהשתדלות, ויש אנשים שונים - חלקם נוטים יותר למידה זו וחלקם למידה אחרת, 'אחד המרבה ואחד הממעט'.

וגם, הרבה פעמים, יש לנו גם מזה וגם מזה, לפעמים זה תלוי בשלבים. גם בריצת מרתון הרצים משקיעים יגיעה, התמדה ומאמץ עצום בדרך, אבל כשמסתכלים מה השגנו ולאן הגענו אנחנו שמחים מאד. וברור שהכי טוב גם ללמוד הרבה תורה וגם לעשות זאת מתוך שמחה ואהבה. השמחה נותנת כח לנשמה ומעידה על חיבור לדבר, וזה מה שאנחנו משתדלים לעשות לקראת סיום השנה בדרך שבה נסיים את לימוד החומש והנביא.

אנחנו בוחרים להתמקד באהבת הלימוד כערך חשוב בלימוד התורה וכערך שהוביל את הרב אלקנה ויזל הי"ד הן בחייו והן ביחסו לתלמידיו.

פעילות – מה משמח אותך?

נחלק לתלמידים דפים [מופיע בנספח] ובהם ציור של ספר תורה ונבקש מהם לכתוב או לצייר:

■ מה משמח אותי בלימוד תורה?

אם צריך ניתן לתת דוגמה אחת או שתיים, למשל:

משמח אותי לסיים פרשה

משמח אותי כשאני מבין משהו שלא הבנתי,

משמח אותי להשתתף בשיעור לילדים בבית הכנסת

משמח אותי לרקוד עם התורה בשמחת תורה

■ מה אני הכי אוהב בלימוד תורה?

לדוגמה:

אני אוהב להצליח לענות תשובות טובות

אני אוהב שאני יודע את התורה,

אני אוהב למצוא שאלות טובות בפסוקים

אני אוהב כשהמורה מספרת סיפורים

אני אוהב את זה שזה הופך אותי לילד טוב יותר..

נאסוף את המשימות מהילדים, נחשוף חלק מהן לילדי הכיתה (מי שרוצה לשתף)

נסכם:

אהבת התורה והשמחה בלימוד הם דבר חשוב מאוד בלימוד התורה. לפעמים נעדיף את השמחה והאהבה אפילו על פני הכמות וההספק. לקראת סיום שנת הלימודים חשוב לנו להרויח את שני הדברים. גם את השמחה בלימוד וגם את ההספק ובמיוחד בשנה כזו בה הלימוד כ"כ חשוב לעם ישראל. השנה נקדיש את סיום החומשים והספרים לעילוי נשמתו של הרב אלקנה ויזל. לפני מותו, אלקנה מסר למשפחתו ולתלמידיו צוואה שהיתה חשובה לו. בתוך כל הקושי וההכנות לקראת המלחמה למסור לתלמידים שלו שישמחו, שיחזקו האחד את השני, שנשיר הרבה, ונשמח במה שיש לנו, ונלמד תורה באהבה. אז דווקא בימים האלו נסתכל על מה טוב, ונצא למרתון המיוחד שלנו. אפשר לדון עם הכיתה למי נרמה להקדיש את הלימוד הזה [לרפואת הפצועים, להצלחת עם ישראל, לע"י, וכדו']. ניתן יהיה לצרף את ההקדשה בתמונת הנצחון שנשלח להגרלה הגדולה של חזק ונתחזק.

אפשרות להרחבה:

שירה - קריוקי:

נזמין לשיר שיר שהכיתה אוהבת על לימוד תורה.

אפשר לחלק את המילים [שירים כמו: 'אשורר שירה', 'מה אהבתי תורתך',

שעמלו בתורה, 'כי מציון תצא תורה', או כל שיר מתאים אחר].

הכי טוב להזמין תלמידים/ות לקריוקי של השירים אותם ננגן בפלייבק.

(אפשר גם שהתלמידים יחברו בתים עם מילים שלהם לפלייבק, לשיר לפי בחירתכם)

אפשרות נוספת: צפיה **במצגת תמונות מחיי הכיתה רגעים יפים ומשמחים מתוך חיי הכיתה והלימוד** (על

המורה להכין זאת מראש, אפשר להיעזק מראש בתלמידים ולהזמין גם אותם לשלוח תמונות של רגעים

של שמחה מהשנה החולפת של תוצרי משימות, יצירה, סיומים וכדו', גם דברים

שהתבצעו בכיתה וגם בבית)

חזק ונתחזק!

”מה אהבתי תורתך”

כתבו או ציירו:

מה משמח אותנו כשאנו לומדים תורה?

מה אנו אוהבים בלימוד התורה?
